

Divisió de forces a Mollet

Es típic de tots els pobles una divisió radical dels seus membres. Quan la situació política està candent, la divisió es manifesta en diversos partits polítics. Quan la vida porta un segell d'indiferència política o un període de manca de lluita, la divisió es presenta en altres manifestacions de la vida cívica: seran les diversions, seran els clubs, els cafès, etc.

Aquesta divisió no es, evidentment, cap font de benestar ni de prosperitat, encara que no deixa d'ésser un incitant d'aprofundiment en la pròpia posició.

Hi ha a Mollet aquesta divisió de forces?

Hem de distingir. Hi ha la diferència de pensament social i polític, dissimulat per les condicions externes, però latent i operant. D'aquesta no en parlo, perquè és un terreny massa delicat per tractar-lo com de passada.

Però en lo que es la constància de la vida del poble hi ha també profundes divisions, que es tradueixen massa sovint en una falta de col·laboració en la solució dels problemes, grossos o petits, que té el nostre poble.

Hi ha una divisió, que significa riquesa d'esperit, que ve exigida per la diversitat de fins que es poden i es deuen perseguir. Posem per exemple la diversitat dels esports, es natural que dongui a llum diversitat de clubs. Però hi ha divisions que neixen d'una falta d'esperit de cooperació. Es el mateix el fi que persegueixen els que volen formar una biblioteca popular, no obstant cada un d'ells vol fer una part, un petit esforç aïllat, sens veure que si tots aquets esforços de Mollet convergissin podrien fer una veritable biblioteca popular molletana. Son diversos els periòdics que es publiquen, que manifesten una part de la vida molletana. I no obstant no hi ha un periòdic del poble, no hi ha un periòdic que ens dongui una síntesi de la nostra vida. I així podríem anar citant altres aspectes de Mollet.

Jo no vull fer altra cosa que exposar un fet. No sempre es reproable aquesta divisió. Però no obstant em sembla que valdria la pena de pensar-hi i de veure si en molts cassos no hauríem de buscar una solució.

Sempre el bon plantejament d'un problema es el primer pas per una bona solució.

EL CONSILIARI

COMIAT

Encara sentiem l'escalf de la primera encaixada, quan hem de donar-nos un altra vegada les mans, però amb significat molt divers. Es precis que jo us digui: A reveure si a Déu plau! Els meus superiors han tingut a bé separar-me de la vostra companyia, en la qual hi havia trobat el ressò d'una sincera amistat i d'una simpatia immerescuda. Sens por d'exagerar en lo més mínim he de confessar-vos que he passat a Mollet un dels temps més feliços de la meva vida. Per això voldria que l'eco de la meva partença us fes arribar continuament una paraula de gratitud. L'ambició que ha guiat tota la pobre actuació en el curt espai de temps que he estat entre vosaltres era la d'acostar-vos a Déu. Si algú examinant-se nota que realment està més lligat per amor a Nostre Senyor que abans, jo li pregaria que em resés una Ave Maria.

Mn. Antoni Briva, pvre.

D'altres temps

«Sr. Director de La Renaixensa: Ab greu sentiment s'ha enterat l'Agrupació Catalana y'l poble de la mort del gran poeta, que tant ha lograt realçar la nostra literatura, Mossén Jacinto Verdaguer. A. C. S. Rebi la familia lo nostre coral pesam.»

(12-6-1902)

«Com á complement de las funcions que han celebrat durant lo finit Maig las Fillas de María diumenge tingueren l'altar major molt adornat; a las set del matí nombrosa Comunió; a las deu ofici, y a las cinch de la tarde solemne professó. A la comunió y ofici dirigi ab gran fervor religiós la paraula divina lo doctor Rvnt. Ignasi Torredelfot; essent amenisats tots los actes per la Banda Salesiana de Sant Joseph d'Hostafranchs. També baix la batuta del seu Director, lo senyor Joseph Dimas, tocá diferents pessas del seu repertori en la plassa y en la sala de la Casa Consistorial, ahont fou obsequiada per lo senyor Rector y Alcalde ab un refresch.

Duran lo mes canta'l coro de noys y noyetas, acompanyantlo ab l'armonium lo seu mestre mossén Geronés.»

(12-6-1902)

Mn. Antoni es fora.

Complint com a bon sacerdot les indicacions dels seus superiors ha degut anar a ocupar un altre lloc en el arlesonat del ministeri eclesiàstic deixant pas a un company.

Solament feia vuit mesos que el teniem entre nosaltres i semblava el coneixessim de tota la vida, doncs era l'escalf i conseller de molts i l'animador de totes les nostres activitats.

Mn. Antoni es fora però la seva amistat i el seu record els conservarem junt als dels millors vicaris que ha tingut la nostra Parròquia.

Que Déu l'il·lumini en tots els seus actes i el guiï amb pas segur per el camí que li té designat.

Pessimisme?

Son les 10 de la nit. Els darrers compassos d'un vals de ritme vertiginós arriben a mí i pocs moments després una munió de persones del mateix indret. S'ha acabat el ball de tarda (fa més d'una hora que es fosc) i els assidus concurrents s'escampen per camins diferents més o menys depressa.

El murmur de tantes boques juntes s'alça i arriba fins on soc el mateix que rialles juvenívoles, timbres de bicicleta, algún que altre auto i altres signes d'animació.

Passen grups i més grups de jovent predominant gairebé les criatures ja semi-aparellades amb el consentiment de les respectives mamàs que se'ls contemplen satisfets com si allò fos la solució d'un munt de problemes; molts tindran solament de 13 a 15 anys. Veig cares conegudes i entre elles la d'alguna jove i la d'algún jove en altres temps enterament allunyats de tals distraccions mundanes. Per l'imaginació em passa el record d'uns anys enrera, tal volta d'uns Pastorets, d'un dia de Catecisme, d'una excursió amb Mn. Tal i sento una esgarripança. Tan prompte oblidem allò que ens feia feliços? Tan prompte deixem el camí bo, el de la pau, per endinsar-nos en el mundà sens fre ni mida? I voldria que lo que passa per la meua pensa arribés a aquell jove, a aquella noia, abans tan amics meus i avui uns de tants... Els miro com volguent endevinar-los-hi en el rostre quelcom que reflexi el record de les hores delicioses de l'infància i propòsit de volguer tornar a elles però la realitat em torna en mí.

Aquella noia contesta als seus pares de mal modo per fer-la anar «tan aviat» cap a casa, aquella altra riu escandalosament la broma que un pollastret li fa, tal volta sobre lo escotat o transparent del seu vestit, i aquells joves s'aturen aprop meu i mig taral·lejant una sensual cançó de moda, comenten grollera-ment les seves «grandeses» en el ball, lo que han fet o tal volta somniat encara que ho donguin com a real, lo que han dit, lo que han pensat, les ventatges de ballar amb tal o qual nena,...

Davant de tot allò fujo corrent, em tanco a la meua cambra i davant la serena mirada del Sant Crist dels meus avantpassats una llàgrima em creua cara avall. Per això tan treballar, per això tantes hores robades al son, a l'estudi, al just descans? I en el meu interior sembló sentir la veu del Crist dient-me: «Sí, fill meu. Això passava per la meua pensa allà en l'hort de Getsemaní, t'en recordes? I malgrat tot vareig acabar-me el meu calze d'amargor. Et deturars tú tal volta?»

Corpus d'enguany, corpus de sempre?

Un dels tres dijous que més llueixen durant l'any es aquest del Corpus. Memorable festa en que Nostramo ens ve a beneir per els carrers de nostres viles joiosament i amb notes musicals de marcada alegria i no com de costum en el temple, cerimoniosament, amb el rigor de la litúrgia avial. I es que Crist nostre Sobirà i Senyor, en aquest dia baixa al nostre nivell i camina amb nosaltres, donant-nos la seva gràcia amb una esplendidesa tant manifesta com es la de deixar-se acompanyar per a tots els carrers de la vila, que volen la gràcia de la seva benedicció.

La nostra reacció a tanta bondat no es certament de justa correspondència. Poc tenim per donar-li i poc li donem de lo que tenim. Sempre hem fet igual. Les files dels que professem la seva amistat i públicament podem demostrar-ho, permaneixen igual. Ni més curtes ni més llargues. El fervor amb que l'acompanyem, ni més feble, ni més ferm. Potser es, que després d'apreciar la magnitud d'un Congrés com el que acabem de passar, es trovi el contrast amb la nostra festa de Corpus!, o bé simplement, es pessimisme? Tot pot ésser, i no ésser. I aquí està la qüestió.

Precisament i després de passar balanç de la processó i no haver-hi trobat "líquid actiu" hem trobat un valor sens comptabilitzar, digne de figurar en el seu compte.

Les plantes i els ornaments son sempre bonics i son motiu d'alegria per a nosaltres, els homes; les unes per ésser obra de Déu i les altres per ésser fruit de l'espiritualitat de l'home.

Si aquestes coses les apreciem i estimem en la nostra sensibilitat, què no farà Jesús al veure que d'una manera tant espontània i a la vegada eloqüent ha sorgit tot el pes anímic d'un carrer ofrenant les seves flors i amb elles els seus cors i propòsits, i un altre carrer, el seu art i bon gust, i amb ells el seu amor i bones intencions!

Feliç idea la d'aquesta munió de veïns que sens parlar gaire s'han posat d'acord i tots a una han cantat una digna lloança amb veu baixa, però clara, que si ha arribat al cor dels homes de bona fe, haurà fet estada en la d'Aquell a qui anava dirigida.

J. M. P.

Dates i dites

El Sant Pare Lleó XIII, ja de molta edat, com els sants que vivien en el desert, estimava i alimentava tot un familiar poble de cérvols i coloms.

Cada dia i a la mateixa hora un colom arribava a l'oberta finestra de l'alcova pontifícia i Lleó XIII, suspenent per breus moments la seva tasca, amb la mateixa ma que beneia i tenia les claus de l'Església li donava molles de pa.

El primer dia de la seva malaltia, el colom arribà a l'hora acostumada i trobant-se la finestra tancada va moure les ales i amb el bec va trucar fins que el Sant Pare se'n donà compte. Tot seguit ordenà a Pius Centra, que estava al seu costat, que obrís la finestra i dongués a l'animalet lo de costum. Mes fou en va que la ma del cambrer pontifici s'extengués cerimoniosament per a donar al colom l'aliment sino que emprenent el vol es posà damunt el llit del Sant Pare, al seu mateix costat, arrossegant l'ala i com suspirant.

Lleó XIII va estendre la ma i acaricià llargament a aquella bestioleta que preferia a l'aliment material que li oferia el criat les dolces carícies de l'august Sant Pare.

Estant menjant en el refectori amb les seves monges va sentir Santa Teresa de Jesús que una d'elles suspirava i dirigint-se-li li va dir amb la seva acostumada gràcia:

—Germaneta, aquí venim a menjar i no a suspirar. Suspirar a soles i menjar aquí totes juntes.

Un parroquià molt exigent i meticulós va entrar al restaurant.

—Cambrer —va dir— vull una bona costelleta de xai. Que me la triïn amb quelcom de gras sols a un costat, ni a mig fer ni cuita del tot, exactament al seu punt i amb molta salsa. Espero doncs, que donarà les degudes instruccions a la cuina.

—Ja ho crec senyor— li respon atentament, i acostan-tse a la porta de la cuina exclamà:

—Una costella "de xai".

PE-GA.

Vida del Centre

Naixement. El nostre apreciat amic, actiu element i incansable col·laborador de SEMBRA, Josep Vilà ha vist alegrada la seva llar amb el naixement d'una formosa nena, a la que ha estat imposat en el Sant Baptisme el nom de M.^a del Carme. Li donem l'enhorabona que fem extensiva a la seva muller, mare i de més familiars.

Matrimoni. Tingueren lloc recentment el de la consòcia Hermínia Vallbona amb en Francesc Escura i el de la consòcia Carme Puntí amb Salvador Figueras. Als novells esposos desitjem tota classe de ventures en el nou estat.

Defunció. Acompanyem en son dol al company Rafael Gómez, membre de l'elenc dramàtic, i familiars per la pèrdua de la seva tia Maria Gómez i a la família Viñallonga especialment al bon amic Pere per la de la seva muller.

Teatre. Una sola representació ha tingut lloc durant el mes posant-se en escena la fina comedieta «Casa't mamà» i el disbarat còmic en un acte «El paraguas de Evaristo». Degut a la calor, que aquest any s'ha presentat aviat i amb tota intensitat, les representacions teatrals a la tarda han estat sospeses preparant-ne una de nocturna.

Deport. Les dues primeres actuacions del primer equip, han estat dos petits èxits de l'equip i del nou entrenador ja que a més de guanyar-se s'han fet notar alguns dels ensenyaments que els hi foren donats els dies d'entreno.

Biblioteca. Durant el mes i per diferents donatius s'han reunit més de 100 nous volums amb quin nombre el total dels existents a la nostra Biblioteca sobrepassa els 1500. S'està procedint a la seva catalogació a fi de que lo més prompte possible estiguin a disposició dels Srs. socis.

Delegació de l'Associació de Pessebristes. El dia 11 del passat mes de maig es feu una visita col·lectiva a l'Exposició d'Art Eucarístic Antic, instal·lada en els edificis del Barri Gòtic de Barcelona, Casa Padellàs, Capella de Santa Agata

i Saló del Tinell, quedant plenament satisfets tots els assistents.

Cada mes aquesta Delegació sorteja una figura de pessebre entre els socis components de la mateixa, havent estat premiats fins ara els números 16, Vicenç Torrents Falguera, el 6, Josep M.ª Parera, i el 4, Josep Guerra.

Noticiari local

Relleu a l'Alcaldia. Després de nou anys de no interromput treball al front de l'Alcaldia local, el consoci Ramón Negre ha estat rellevat per el també consoci Jacint Maurell. Desitjem al nou Alcalde el màxim encert en la difícil tasca que li ha estat encomenada per la primera autoritat civil de la Província.

Basquet. Es digne de tot encomi el gest de la Junta del C. B. Mollet, de subvencionar als aficionats jugadors locals de primer i segon equip el viatge a Madrid a presenciar la final de Copa. S'ha sentat un precedent que voldriem fos ja una tradició per recompensar als jugadors els seus esforços.

Reformes. S'han començat obres al tantes vegades portat a aquestes columnes, tros de l'Avinguda dels Caiguts junt a la Fusteria Ribas-Cerezo. Esperem que sigui quelcom definitiu en lo que es refereix a tancat i voreres.

Vida Religiosa

Corpus. Es cel·lebrà la processó que com cada any recorregué el trajecte acostumat. Les capelletes alçades en els llocs de costum, si fa o no fa com les dels anys anteriors. Enguany cal destacar l'esforç fet pels veïns del carrer Barcelona uniformant el tipo d'ornament de balcons i finestres blanc amb anagrama vermell, dels del carrer Calvo Sotelo entre José Antonio i Calderó arrencant damunt les voreres tots els testos amb flors del veïnat i regant i netejant el carrer, i els de la part baixa de Jaume I on la tradicional capella fou millorada i durant les primeres hores de la nit es mantingué il·luminada causant impressió en quants passaven per la carretera.

Es d'esperar que l'any vinent seran molts més els que voldran fer lluir el seu carrer com cap, al pas del Rei de Reis i molts més també els que de retorn a l'Església hi entraran a acomiadar-se de Jesús Eucarístic.

Conclusió del mes del Sagrat Cor. Haurà tingut lloc el 30 amb Missa de Comunió, ofici cantat, sermó de Mn. Estevedeordal i funció pròpia del dia. Esperem hi hagi hagut concurrència nombrosa i pietosa.

Del sorteig de les Filles de Maria. Per fi sortí l'afortunat posseïdor del 919 que era la nena Isabel Monserdà Forés per lo que se li feu entrega de l'imatge de la Verge de Fàtima amb que s'obsequiava.

Ha estat nomenat per el Sr. Bisbe, vicari de la nostra Parròquia el Rvnt. Jordi Boltà. SEMBRA, en nom del Centre Parroquial, li dona la benvinguda i es complau posant-se a les seves ordres per a major glòria de Déu.